

[Helge Larsen.]

ikke er løst, idet de problemer, der er efter deres 14. år med hele den tekniske og faglige uddannelse, ikke er løst. At det er nødvendigt at løse disse problemer, tror jeg der er en voksende forståelse for, og netop derfor kan jeg ikke være enig i, hvad det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde om en eventuel udsættelse af arbejdet på grund af kommissionsbehandling. Jeg finder det meget vigtigt, at vi i denne folketings-samling får hele debatten vedrørende folkeskolens og gymnasiets opbygning bragt til afslutning, således at vi har et grundlag at gå videre på med hensyn til udbygningen af den faglige og tekniske undervisning.

Poul Sørensen: Må jeg først sige til det ærede medlem hr. Horn, at jeg ikke har til hensigt at opfordre socialdemokratiet til at springe fra eller springe på; det må socialdemokratiet selvfølgelig selv om. Jeg har blot tilladt mig at citere en leder i hovedstadsbladet Social-Demokraten, hvori det klart og tydeligt og stærkere end nogen sinde før understreges, at det synspunkt, jeg plæderer her i salen, er det rigtige. Man må dog vel have lov til at fremføre et synspunkt, når det samme synspunkt for få dage siden er fremført i selve Social-Demokraten.

Det ligger jo ganske klart for både det ærede medlem hr. Horn og mig, hvorledes drøftelserne om det 8. skoleår er forløbet. Den første gang, jeg havde lejlighed til at drøfte det, var, så vidt jeg husker, den 3. november 1955, da disse problemer var til behandling her i salen og forslaget blev taget af bordet den 1. marts samme år. Når man tænker på hele den skoledebat, der har været siden da, kunne man så med rimelighed forlange, at den ændring i synspunkter, som skulle finde sted, skulle kunne klares fra 1. november til 1. marts, når endda julen kom imellem?

Det var det tidsrum, vi havde til rådighed til forhandling om denne for os så overordentlig vanskelige sag. Men det er vel nytteløst at diskutere det; jeg har sagt det før til det ærede medlem hr. Horn, og min personlige mening om det spørgsmål har han kendt både fra møder ude i landet,

fra samtaler mellem os og fra udvalgsbehandling.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Helge Larsen, men vil gerne sige et par ord til den højtærede minister.

Med hensyn til 1937-loven har vi — det har den højtærede minister selvfølgelig ret i — intet medansvar; vi står jo heller ikke her med tomme hænder; tværtimod siger vi, at den kritik af 1937-loven, som vi dengang fremførte, har også sin berettigelse i dag. Vi har oven i købet stærkt understreget, at den største skavank ved skolen i dag er den eksamensfrie mellemskole. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt trætte det høje ting med at citere vort forslag til folketingsbeslutning, som vi fremsatte sidste år, men der er en væsentlig ting, som jeg beder den højtærede minister gøre rede for. Med lovforslaget her bringer man det 8. skoleår ind i billedet, idet der efter 5 grundskoleklasser kan tilrettelægges en undervisningsplan for 3 fulde år for de børn, som ikke kommer i eksamensmellemskolen. Man kører her ind i noget, som jeg ikke rigtig kan finde ud af, for det må vel være meningen, at der for de dårligst stillede børns vedkommende — det er jo dem, man vil komme til hjælp, og dem vil jeg også gerne være med at hjælpe — skal være en vis afrunding af skolegangen i 7. klasse. Må jeg spørge den højtærede minister: er det ikke meningen, at der skal være en vis afslutning på undervisningen i 7. klasse? Men derefter hæfter man et 8. skoleår på. De dårligst begavede af børnene tilbyder man altså en 2-årig undervisning, og den mellemliggende gruppe, de, som lige slæber med, som nok kan komme op i 8. klasse, men ikke kan komme i eksamensmellemskolen, de kan vælge at tage det 8. skoleår, men det er et skoleår, som ikke har sammenhæng med de to foregående år, for disse to års undervisning skal være en afsluttet undervisning. Hvis der overhovedet skal være nogen fornuft i synspunktet, må jeg forstå det sådan; men det kan være, jeg ikke har forstået det til fuldkommenhed.

Vor kritik af den eksamensfrie mellemskole er altså lige så stærk i dag, ja, stærkere, end den har været før. Vi ønsker et 8. skoleår